24 квітня – 25 травня 2017 року
в Державній науково-технічній бібліотеці України
проходитиме виставка видань з фонду бібліотеки,
присвячена 140-річчю від дня народження
видатного ученого-петрографа, доктора геолого-мінералогічних наук, професора,
академіка АН УРСР, заслуженого діяча науки УРСР,
фундатора і першого директора Українського геологічного комітету

Лучицького Володимира Івановича

Володимир Іванович Лучицький народився 20 квітня (2 травня за новим стилем) 1877 року в Києві у родині українського історика, професора Київського університету Івана Васильовича Лучицького

1895–1899 рр. Володимир навчався на природничому факультеті Київського університету і закінчив його із золотою медаллю. Під керівництвом професора П.Я. Армашевського Володимир Лучицький захистив магістерську дисертацію «Петрографічні дослідження порід Баварського лісу», а 1912 року – докторську дисертацію «Рапаківі Київської губернії і породи, які його супроводжують».

У листопаді 1917 р. В.І. Лучицький склав доповідну записку «До питання про утворення Українського геологічного комітету в Києві» і проект його статуту, де аргументовано доводилась необхідність такої установи для геологічного вивчення території України і у 1917–1923 рр. очолював його. У 1919–1921 рр. – професор кафедри мінералогії Таврійського університету. Професор Київського університету (1913–1923 і 1945–1949), Московської гірничої академії (1923–1930) і Московського геологорозвідувального інституту (1930–1941). У 1941–1945 рр. проводив геологічні дослідження на Уралі. Від 1947 року директор Інституту геологічних наук АН УРСР.

Працював у галузі петрографії, стратиграфії, гідрогеології. Велике значення мають його роботи з вивчення Українського кристалічного щита, Криму. Відкрив родовища графітів, каолінів. Розробив гідрогеологічну та геологічну характеристики території України. Склав гідрогеологічні та геологічні карти України.

Опублікував цілу низку підручників і навчальних посібників з петрографії і корисних копалин. З оглядом кристалічних порід України – **«Петрография Украины» (1934),** можна ознайомитись у читальному залі Бібліотеки.

Автор понад 170 праць, В.І. Лучицький належав до геологів широкого спектру діяльності. Навіть займаючись петрографічними і петрологічними проблемами, він використовував і пристосовував їх для розв'язання завдань стратиграфії докембрію і геології родовищ корисних копалин.

У своїй практичній діяльності вчений керувався принципом – шукати у рідній країні те, що раніше завозилось з інших, і з успіхом здійснював цю мету.

Академік Лучицький В.І. помер від хронічного нефриту в Києві 20 жовтня 1949 року.

Держкомгеології України заснував медаль
«В.І. Лучицький. За заслуги у розвідці надр».

В експозиції представлені книги, наукові збірники, періодичні видання про життя і діяльність всесвітньо відомого талановитого вченого.